

[Carl Petersen.]

for dem, de sælger til andre lande. Jeg har tidligere sagt om dette spørgsmål, at det var en ret, de havde som alle andre producenter, når de underkastede sig de regler, der var gældende for andre, d. v. s. at varerne tilbydes markedet i fri konkurrence mellem sælgere af samme varer, enten varerne er produceret her i landet eller importeret. Som bekendt er konkurrencen udefra ikke til stede, fordi der ikke er fri import af landbrugsvarer her til landet. Derfor synes jeg, at der i forbindelse med de foreslåede nyordninger uvægerligt rejser sig det spørgsmål, om denne form stadig kan oprettholdes.

Dernæst kan det vel være naturligt at pege på, at når man skal have monopoltilsynets godkendelse af de priser, der kan tillades — og det er jo meningen — fastslås det herigennem, at landbruget som sælger herefter må betragtes som værende et monopol. Jeg ved ikke, om man bør hilse netop dette med begejstring; efter min opfattelse er det det modsatte, der arbejdes henimod i internationale forsamlinger, og det må vel også med i bedømmelsen, når denne sag skal tages op til behandling og afgøres. Jeg siger ikke dette, for at det skal opfattes som nogen belæring, for selvfølgelig har regeringens og landbrugets forhandlere været klar over disse ting. Jeg nævner det alene for allerede nu at pege på, at det kommende udvalg meget nøje må overveje, hvilke konsekvenser denne nye politik indebærer både for erhvervet og for samfundet som helhed.

Jeg må også gå ud fra som en selvfølge, at når regeringen har sluttet denne overenskomst, har det været på grundlag af et regnskabsmateriale, som har været overbevisende for, at disse foranstaltninger var nødvendige. Det fremgår for øvrigt af lovforslagets bemærkninger, hvilket sluttal man er nået til i disse beregninger, men jeg vil gerne i denne forbindelse bede den højtærede landbrugsminister — en bøn, jeg har allerede nu — om at tilstille det udvalg, der vil blive nedsat, dette materiale, så at vi kan se, hvorledes man er kommet til det sluttal, der er anført i bemærkningerne. Det er vel til syvende og sidst det, der er det afgørende ved bedømmelsen.

Jeg omtalte for lidt siden, at tidspunktet ikke var det mest belejlige, og jeg sagde

også, hvorfor jeg mente det; det skal jeg ikke uddybe nærmere. Men hvis regeringen, uden at der er fastsat nogen dato i lovforslaget, har ventet en hurtig afgørelse på dette spørgsmål, så må jeg beklage det sene tidspunkt, regeringen har fremsat dette lovforslag på, for det må være klart, at med alle de problemer, der rejser sig i denne forbindelse, må der et grundigt udvalgsarbejde til. Der er mange ubekendte størrelser, fordi det er noget nyt, og derfor må der skaffes klarhed, før lovforslaget kan forlade det høje ting som lov. Hvad mener f. eks. monopoltilsynet? Kan det påtage sig den opgave, som man har tænkt sig ifølge lovforslaget, uden at monopolloven laves om, og hvis det kan det, hvilket kriterium vil monopoltilsynet så anvende som udgangspunkt for prisansættelsen? Og hvis det finder frem til dette grundlag, hvor ofte skal dette grundlag da ændres? Der er vel også et andet spørgsmål, der må belyses, fordi det er så betydningsfuldt i denne forbindelse: hvilken indvirkning vil disse prisforhøjelser få på pristallet, som er bestemmende for lønomkostningerne her i landet? Vil de forhøje det samlede omkostningsniveau, det omkostningsniveau, som man påberåber sig, når kravene stilles? Disse og mange andre ting må selvsagt nøje undersøges, før det vil være forsvarligt at gennemføre lovforslaget.

Angående ændringerne i forhold til den nugældende kornlov vil jeg gerne sige, at forhøjelsen af basisprisen med 6 kr. finder jeg rigtig, og jeg vil gerne tilføje for mit eget vedkommende, at jeg havde fundet det endnu mere rigtigt, hvis det var blevet sat ind i kornloven i fjor, for jeg har stadig den — måske nok efter nogles mening noget gammeldags — opfattelse, at kornprisen er den mest stabile regulator af flæskeproduktionen, og det, vi har gennemlevet, kunne godt tyde på, at en sådan regulator var nyttig.

Bestemmelsen om lagertillæg, der foreslås indføjet i loven som noget nyt, må jeg indrømme at jeg ikke synes lige så godt om, selv om jeg indrømmer, at det mere er et fordelingsspørgsmål inden for landbrugets egne vægge. Hvis det ikke netop havde været for disse 6 kroners forhøjelse, der nu skal kompenseres med 35 mill. kr. af skatteydernes penge, havde det været samfundet helt